



Олександр ТАРАСЕНКО – молодий поет і прозаїк, студент 1 курсу філологічного факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Народився в м. Арцизі Одеської області, закінчив Арцизьку гімназію № 1. У 16-річному віці відчув духовну потребу писати вірші, а децю згодом узявся й за перо новеліста.

Олександр – палкий шанувальник сучасного письменства, передусім українського. Серед його улюблених авторів – Ю. Андрухович, Ю. Іздрик. Хлопець часто організовує літературні вечори для однолітків, читає на них і власні твори. У майбутньому мріє видати збірку віршів та есе.

* * *

ми з тобою кохана типові постмодерністи –
твої вени й зап'ястки
вигини шиї й ребер
вони зухвали
пристрасні
й кажучи образно –
чисті –
зворотний займенник мене –
тобто себе

і ми з тобою кохана люди без смислу –
ми люди зі стрижнями
(виросли зі стебел)
наді мною волосся твоє як мряка
зависло –
в мені забагато мене
й замало –
тебе

і по моїй шкірі ти проносишся мурашиним
свистом –
ми ідемо за руки тримаючись
по паркету неба
ми кохана типові постмодерністи
ми – зворотній займенник землі
ми –
до себе

КУБ

я розмовляю зі стінами куба
(вони тиснуть на мене своєю істотою)
ребро на ребро
тіло на тіло
і губи на губи –
от тобі й ноти

і ти для мене – проекція зради
а я за звичку –

слабка фішка
(ти на мене повзеш
великою кількістю гадів!)
я – елемент твого розпаду
я – твій вишкіл

і залишаючи на колишніх ляпаси
твої кігті проростають у спинах
я серйозно в цю тему вляпався –
навіть чи спиниш

і річ не в тому
що я закоханий
справа в тому що
ти – паразит
ти – моя хвороба
ти – паличка коха
я – ніхто
підпис – рецепієт від якого іде транзит

ГОВОРИ

Ти тільки говори,
не мовчи, а говори,
будь що, мені байдуже,
головне – не замовкай.

Хочеш, я тобі дам грошей,
аби ти говорила?
Неси нісенітницю, безлад, хаос,
чортзна-що, руїну, смійся –
на твій вибір,
тільки не мовчи!

Нехай твій голос лізе мені в вухо,
лоскоче його своїм тембром,
збуджує серце й барабанні перетинки,
облизує мочки вуха,
несе екстаз,
анестезію,
знеболювальне,



нехай це мій найжаданіший трофей
(бачиш, я в цьому зізнався),
тільки не мовчи.

Мовчанка вбиває,
вона, клята, виїдає очі,
припалює груди (переважно мої),
фарбує небо з ніжно-пастельного
в матово-чорний,
висмикує нігті, перед тим уганяючи в них гол-
ки,
мовчання і є голка.

Головне – не виймай шприца:
через нього вийде все повітря.
І пам'ятай, а краще запиши:
«Не мовчи, ніколи. Бурмочи будь-що,
байдуже, що саме».

Говори, поки голос не почне хрипіти,
але не закінчуй на цьому!
Попий водички – і продовжуй.
Тільки не мовчи...

* * *

а я знаю що ти не зробиш першого кроку
і підбори твої не пройдуть по граніту
я ще не вмер
ще живий
почуваюсь – нівроку
тільки все важче мені тебе зрозуміти

моя робота проста –
я – актор у театрі тіней
і в черговий раз граю твою чи чужу тінь
я – уламок скла
я – твій відтінок
я – луна твоїх
(не мені!)
шепотінь

але разом із тим
я – послання твоє до цього світу
я – губка що вбирає твою втому
я теж утомився
мені все важче тебе зрозуміти
я хочу рому
я хочу додому

ЛЮБИ ТИ

любити – не означає нічого
любити – трохи вище за власне его
любити й вистукувати
ритм біля твого порога –
ритм ямба й хорей
що вийшли із твоїх стегон

любити – відчувати ламкість твоїх ребер
і любити треба ще вміти
(цю аналогію провів за мене ще вебер)
любити означає ловити постійно квітеня

любити – цілувати на склі твоєму патьоки
любити – цілувати ранок як тебе в губи
любити – залазити в свою шкаралупу глибоку
і кричати самому собі
як сильно ти її любиш

люби ти
любити
ти люби мене –
п'ючи чай чи палячи сигарети в залах концер-
тних

ти люби мене
і кричи про це на всіх сценах
бо можеш не встигнути
бо всі ми – смертні

КОЛИ

і коли світ розривається мінами
і коли на велику гранату схоже небо
дивись на мир
дивись на мир (!)
і кохай цю іржаву війну –
тобто тебе

і коли твоя кров розливається винами
і коли ти для неї дістаєш срібний келих
дивись на мир
молись на мир (!)
і цінуй всі моменти життя –
кожен шерех

і коли...
і коли всі люди стають тінями
і розривається від кожного вибуху череп
ставай на мир
молись на мир (!)
бо він як і ти –
всього лише жереб

і коли...
і коли всі загинем ми
і я вийду на облитий кров'ю берег
люби цей мир
плекай цей мир (!)
люба бережи себе
ми навряд чи доп'ємо цей келих

МАМО

мамо
ти кажеш що в мене чорні зап'ястки

і я – чортеня
що сховалось між звуків
які загнали мене в пастку
зав'язавши на гілках руки

мамо
ти не віриш жодному моєму слову
і я – чортеня
що сховалось між гілля
і ти не віриш у мою мову
бо вона на твій розсуд безсила

мамо
ти любиш мене безмежно
і хоч я – чортеня
від напруження синє
і хоч я загубив свою стежку
але ти мене любиш...
...сильно

ФЕНІКС

фенікси теж втрачають свій блиск як свічада
і ти друже метаєшся в чотирьох стінах
феніксе мій я вірю що ти ще станцюєш ламбаду –
шукай краще вина а не винних

їдь до мене (точніше лети на крилах)
адже ми з тобою милий одної крові
ти і я тобто плоть і тіло –
ліки від підмурних засовів

феніксе
твої губи й обличчя біліють від блиску
твій рятунок – вирватись з блиску й тіні
твій рятунок – прикласти пальця до писка
і знати що рятують
не винні –
а вина

НЕСТА(БІЛЬ)НЕ

життя нестабільне
як іноземна валюта –
і мене конвертують за курсом постійно
я девальвую щодня
я протестую як лютер
я також єретик
і тому програю всі ці війни

життя нестабільне
як вік ангели меркель –
він наростає на хребет як річні кільця
і ти вже не ти
і ти не сяєш –
а меркнеш

і ти не вартий його
(життя)
і мізинця

життя нестабільне
і напрям його невідомий –
головне тут –
вчасно звернути на флюгер увагу
і щоб не зістаритись
і передчасно не впасти в кому
треба кинути свою жертву
йому в противагу

життя неста(біль)не
і ми не святоші –
тому й крил за спиною не маємо
я збираю янголів методично у кошик
і кручусь над орбітами дантових кіл
разом з іншими згряями

FROMSHOW

нас з тобою не врятують
ні кілометри
ні гігабайти –
жорсткий диск переповнено
я ж у відставку пішов
нас не врятує навіть якісний копірайтинг –
забагато ефектів
забагато fromMShow

і наше мовлення –
скалічена англіцизмами калька
(так
– до слова –
останнім часом забагато пишу про любов)
я залежний від тебе
онко-
психічно
і алко-
навіть тут
забагато ефектів
і забагато fromMShow

і цей fromMShow
живе в мені паразитом
він мутує в мені
день у день
знов і знов
він ненавидить мене
він хоче мене пережити –

що не день
що не ранок
та все одно суцільний fromMShow